

International Educational Corporation
National University “Odesa Law Academy”

INNOVATION AND INTERNATIONALISATION IN HIGHER EDUCATION

**PROCEEDINGS
of the British–Ukrainian Conference**

*London,
16 October 2025*

ІННОВАЦІЇ ТА ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ У ВИЩІЙ ОСВІТІ

**МАТЕРІАЛИ
британсько-української конференції**

*м. Лондон,
16 жовтня 2025 року*

Odesa
“Yurydychna Literatura”
2025

UDC 378(410:477)(063)

I-64

Edited by **S. V. Kivalov**, Doctor of Law, Professor, Academician

Executive Editor: **D. A. Minchenko**

Innovation and Internationalisation in Higher Education : proceedings of the British-Ukrainian Conference (London, 16 October 2025) = Інновації та інтернаціоналізація у вищій освіті : матеріали британсько-української конференції (Лондон, 16 жовтня 2025 року) / edited by S. V. Kivalov ; executive editor D. A. Minchenko ; International Education Corporation ; National University “Odesa Law Academy”. — Odesa : Yurydychna Literatura, 2025. — 520 p.

ISBN 978–966–419–457–7

The proceedings of the British-Ukrainian Conference “*Innovation and Internationalisation in Higher Education*” are devoted to the development of joint educational and research initiatives, strengthening academic mobility, and promoting the exchange of experience between the academic communities of both countries. They also highlight the creation of new formats of cooperation in the fields of research, technology, and innovation. The implementation of British educational practices and international standards serves as a key factor in reforming the higher education system of Ukraine, contributing to its modernisation and successful integration into the European and global educational and research space.

UDC 378(410:477)(063)

Матеріали британсько-української конференції «*Інновації та інтернаціоналізація у вищій освіті*» присвячені розвитку спільних освітніх і наукових ініціатив, посиленню академічної мобільності, обміну досвідом між науково-педагогічними спільнотами двох країн, а також створенню нових форматів взаємодії у сфері досліджень, технологій та інновацій. Застосування британських освітніх практик і міжнародних стандартів є важливим чинником реформування системи вищої освіти України, сприяючи її модернізації та успішній інтеграції в європейський та міжнародний освітній і науковий простір.

The materials are published in the authors' editions.

The authors bear full responsibility for the quality, accuracy, and originality of their contributions.

© International Educational Corporation, 2025

© National University “Odesa Law Academy”, 2025

ISBN 978–966–419–457–7

Список використаних джерел

1. Bowers E., Fitts S., Quirk M., Jung W. Effective strategies for developing academic English: professional development and teacher practices. *Bilingual Research Journal*. 2010. Vol. 33. P. 95–110. DOI: <https://doi.org/10.1080/15235881003733407>.
2. Khabbazbashi N., Chan S., Clark T. Towards the new construct of academic English in the digital age. *ELT Journal*. 2023. Vol. 77. P. 207–216. DOI: <https://doi.org/10.1093/elt/ccac010>.
3. Li H. Teaching academic English in higher education: strategies and challenges. *Frontiers in Education*. 2025. Vol. 10. Article 1559307. DOI: <https://doi.org/10.3389/feduc.2025.1559307>.

Туляков В. О.

доктор юридичних наук, професор кафедри кримінального права,
Національний університет «Одеська юридична академія»,
експерт ЄС; суддя ad hoc Європейського суду з прав людини

КРИМІНОЛОГІЧНЕ МИСЛЕННЯ ЯК ТВОРЧЕ РУЙНУВАННЯ

1. Вступ. Маргіналізація кримінології у сучасній юридичній освіті становить не лише дисциплінарну втрату, а й глибоке викривлення правової раціональності. Коли кримінологію скорочують або виключають із навчальних програм, втрачається системне розуміння злочину, покарання та соціального контролю. Юридична освіта перетворюється на набір процедурних інструкцій, а не на науку про справедливість. Кримінологічне мислення, що спирається на критичну традицію Беккера (1963), Баратти (1991), Гарленда (2001) та Тулякова (2025 b), надає інструменти для критики офіційних наративів, викриття маніпуляцій зі статистикою та реконструкції кримінальної політики відповідно до соціальної реальності, а не політичної риторики [2; 3; 9; 12].

2. Криза кримінологічної освіти та її наслідки. Сучасна політика обмеження кримінологічної освіти в Україні віддзеркалює поствторитарну тенденцію: пріоритет технократичного права над аналітичним мисленням. Без глибокої кримінологічної підготовки випускники стають технічними виконавцями норм, а не інтерпретаторами їхнього змісту. Це звужує професійні компетенції, посилює каральну парадигму та підриває критичне мислення. Порівняльний аналіз показує, що Україна рухається у протилежному напрямку від світових тенденцій, де кримінологія стала ключовою дисципліною у розробці превентивних і доказових політик [5; 14]. У провідних уні-

верситетах кримінологія виступає мостом між соціологією, психологією та правом, забезпечуючи інструменти для відновного правосуддя та раціональної превенції [7; 15]. Ослаблення цієї дисципліни перетворює юристів на бюрократичних виконавців, а не архітекторів справедливості.

Виключення кримінологічного мислення підриває епістемологічний плюралізм. Кримінальна політика перетворюється на замкнену систему примусу, втрачаючи здатність до самокорекції. Як застерігав Фуко (1995), право, відірване від критичного аналізу, відтворює контроль, а не справедливість [8].

3. Кримінологічне мислення як методологія критичного аналізу. Кримінологічне мислення функціонує як критичний інструментарій для деконструкції маніпулятивних наративів про злочинність. Воно включає скепсис щодо офіційних даних, усвідомлення політики підрахунку (що вважається злочином, а що залишається невидимим), та розуміння інституційних стимулів для спотворення даних [14]. Воно розпізнає ознаки псевдонауки: відсутність чіткої методології, вибіркове використання даних, покладання на анонімні джерела та ідеологічну упередженість, замасковану під об'єктивність. Як показують Гарленд (2001) та Голл зі співавт. (1978), кожна статистика відображає інституційні інтереси та моральні паніки, що підтримують соціальний контроль [9; 10]. Кримінологічне мислення втілює методологію творчого руйнування [1]: демонтаж застарілих рамок для створення емпірично обґрунтованих і етично вмотивованих альтернатив [1]. Це не нігілізм, а інтелектуальна реконструкція.

4. Творче руйнування і нові напрями розвитку. Концепція творчого руйнування, запозичена з еволюційної економіки, відображає внутрішню динаміку кримінології [4]. Її розвиток ґрунтується на руйнуванні догм і міждисциплінарній взаємодії. Право постає як адаптивний організм, чутливий до соціальних змін. Для перехідних суспільств, як-от Україна, кримінологічне мислення є ключовим для моральної та інституційної реконструкції [13]. Воно здатне врівноважити післявоєнні емоції гнів, страх і прагнення відплати через розвиток аналітичної емпатії та запобігання каральному популізму. Цей зсув відповідає принципам ЄС щодо пропорційності та прав людини [6; 9]. Справедливість переосмислюється як соціальне зцілення, а не покарання.

Реформи, натхненні кримінологічним мисленням, мають передбачати:

— повернення кримінології до обов'язкових навчальних програм підготовки юристів, політологів, соціологів, менеджерів, медіа-працівників, психологів із наголосом на методології дослідження, емпіриці й критичному аналізу;

- впровадження стандартів відкритих даних для підвищення прозорості кримінальної статистики;
- міждисциплінарні дослідження, що поєднують право, соціологію та психологію;
- програми медіаграмотності для протидії маніпулятивним наративам про злочинність.

5. Українська траєкторія: деінституціоналізація кримінології як регресивна політика. Важливо відзначити, що в Україні кримінологію як науковий і навчальний напрямок піддавали критиці з боку Міністерства освіти і науки, що призвело до закриття кафедр кримінології у юридичних вишах. Хоча радянська кримінологія, незважаючи на ідеологічну заангажованість, мала певні наукові здобутки, пострадянська трансформація 1990–2000-х років створила потенціал для розвитку кримінологічних шкіл. Аргументи прихильників закриття: нібито недостатня практична спрямованість дисциплін, дублювання з кримінальним правом і процесом, а також «оптимізація» навчальних програм, не витримують критики з позиції системного підходу.

Контраргументи є незрівнянно вагомішими: втрата системного розуміння злочинності без соціологічного аналізу, деградація наукових шкіл через припинення підготовки кадрів вищої кваліфікації та міжнародна ізоляція. Тим часом провідні університети світу: як-от Institute of Criminology в Кембриджі, School of Criminology and Criminal Justice в Arizona State University та Florida State University, John Jay's College in NY зберігають потужні дослідницькі бюджети й академічну спадкоємність.

Такий регресивний курс освітньої політики МОН звучує можливості для фундаментальної підготовки юристів, перетворюючи їх на техніків норм замість аналітиків справедливості. Наслідки включають інтелектуальне збіднення правової системи, домінування карального дискурсу та ерозію рефлексивних і превентивних підходів. У підсумку формується хибне суспільне уявлення про злочинність [11], посилене маніпулятивними медіанаративами.

Порівняльний аналіз показує, що Україна рухається у протилежному напрямку від світових тенденцій, де кримінологія є інтелектуальним підґрунтям доказово обґрунтованих реформ і гуманістичної кримінальної політики.

6. Перспективи подальших досліджень. Ці тези розроблено в межах міждисциплінарного діалогу між кримінальним правом, кримінологією та соціальною філософією. Автор висловлює вдячність колегам українських і європейських юридичних шкіл (Інститут європейського та міжнародного кримінального права Університету Кастілья Ла-Манча, Національний університет «Одеська юридична академія») за концептуальні дискусії, що допомогли уточнити методологічні заса-

ди роботи. Подальші дослідження будуть спрямовані на поглиблення аналізу творчого руйнування в контексті цифрової кримінології, предиктивного поліцейського аналізу та відновного правосуддя. Цей напрям зосередиться на адаптації кримінологічних методологій до алгоритмічного прийняття рішень в системі правопорядку сфер, що потребують переосмислення джерел упередженості, легітимності та підзвітності.

7. Висновки. Кримінологічне мислення руйнує жорсткі ієрархії знання та виявляє ідеологічні спотворення у системі правозастосування й освіти. Його ігнорування призводить до інтелектуальної стагнації; його відновлення повертає аналітичну спроможність, етичну орієнтацію та довіру суспільства. У перехідних державах, таких як Україна, кримінологія не академічна розкіш, а демократична необхідність. Вона повертає справедливість у реальність людської поведінки, інституційної культури та соціальної нерівності. Вона втілює дух творчого руйнування: мужність ставити під сумнів, дисципліну аналізу та уяву відновлення.

Список використаних джерел

1. Aghion P., Howitt P. (2025). Sustained growth through creative destruction. In Prize in Economic Sciences 2025 — Press release. The Royal Swedish Academy of Sciences. URL: <https://www.nobelprize.org/prizes/economic-sciences/2025/press-release/>
2. Baratta A. (1991). *Criminology: A critical introduction*. H. Bianchi & H. van Swaaningen (Eds.), *Criminology: A Reader's Guide*. Free University Press.
3. Becker H. S. (1963). *Outsiders: Studies in the Sociology of Deviance*. Free Press.
4. Bonger W. A. (1916). *Criminality and Economic Conditions*. Little, Brown, and Company.
5. Christie N. (2004). *A Suitable Amount of Crime*. Routledge.
6. Christie N. (1986). Ideal Victim. E. A. Fattah (Ed.), *From Crime Policy to Victim Policy* (P. 17–30). Macmillan.
7. Cohen S. (2011). *Folk Devils and Moral Panics*. Routledge.
8. Foucault M. (1995). *Discipline and Punish: The Birth of the Prison*. 2nd ed. Vintage Books.
9. Garland D. (2001). *The Culture of Control: Crime and Social Order in Contemporary Society*. University of Chicago Press.
10. Hall S., Critcher C., Jefferson T., Clarke J., Roberts B. (1978). *Policing the Crisis: Mugging, the State, and Law and Order*. Macmillan.
11. Sutherland E. H., Cressey D. R. (1978). *Principles of Criminology* (10th ed.). Lippincott.
12. Tuliakov V. (2025 a). Radical Philosophical Concepts as a Resource for Doctrinal Renewal of Criminal Law (May 21, 2025). Available at SSRN: <https://ssrn.com/abstract=5262869> or <http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.5262869>

13. Tuliakov V. O. (2025 b). Shadows in the Wheat Fields: Unravelling the Implications of Organized Crime in the Black Sea Grain Initiative. *Journal of Illicit Economies and Development*. 2025. 6(2). P. 89–104. DOI: <https://doi.org/10.31389/jied.241>
14. Van Dijk J. (2008). The International Crime Victims Survey (ICVS): A tool for comparative criminological research. Tilburg University.
15. Wacquant L. (2009). Punishing the Poor: The Neoliberal Government of Social Insecurity. Duke University Press.

Ульянова Г. О.

доктор юридичних наук, професор, проректор з навчальної роботи,
професор кафедри права інтелектуальної власності та патентної інституції
Національного університету «Одеська юридична академія»

ВПЛИВ ІІ НА ТРАДИЦІЙНЕ УЯВЛЕННЯ ПРО ПОРУШЕННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ ТА ПЛАГІАТ

Формування та впровадження високих стандартів академічної доброчесності є невід’ємною передумовою сталого розвитку сучасної освіти і науки. Враховуючи майже необмежений доступ до інформаційних продуктів, який став можливим завдяки всесвітній мережі Інтернет, формування культури використання інформації стало нагальним питанням у сфері академічної доброчесності.

Сучасні інформаційні технології суттєво спрощують проведення наукових досліджень, дозволяють впроваджувати нові формати організації освітнього процесу, забезпечуючи його доступність, адаптивність та варіативність для різних категорій здобувачів. Штучний інтелект (ШІ) став новим викликом для освітян як на міжнародному, так і національному рівні. Численні переваги в оптимізації та швидкому пошуку інформації, її опрацюванні та аналітиці, запровадження індивідуальних підходів до підготовки здобувачів з урахуванням рівня їх підготовки та здібностей сприяли активній інтеграції ШІ в освітній процес. Разом з тим, ШІ несе й чимало небезпек, серед яких: ризики витоку персональної інформації; формування залежності від ШІ та відсутність формування навичок самостійного виконання завдань; сприйняття недостовірної, хибної інформації як актуальної. Враховуючи, що різні застосунки ШІ дозволяють формувати інформаційні файли, статистичні показники, графічні зображення тощо, при цьому максимально наближаючи їх за стилем викладення інформації до наукового, написаного фахівцем, а не згенерованим комп’ютерною програмою, постає питання дотримання академічної доброчесності

Кос'яненко С. О.

Майбутнє інтернаціоналізації: сучасне управління
університетами та інновації в навчальних програмах 294

Латковська Т. А.

Сприяння інтеграції міжнародних освітніх стандартів
між закладами вищої освіти України та Великої Британії 300

Мельник О. В.

Фахова передвища освіта та британська подальша освіта:
узгодження кваліфікацій та траєкторії професійного
зростання 303

Мінченко Р. М., Мінченко Д. А.

Стратегічне управління вищою освітою: від планування
до навчання. Досвід британсько-українського партнерства 308

Сарибасєва Г. М.

Інноваційні підходи до викладання у юридичних вищих
навчальних закладах: тенденції, можливості та виклики 312

Слободянюк О. В.

Роль університетів у підготовці менеджерів для економічної
відбудови України 315

Смазнова І. С.

Британський досвід у сфері медіа-комунікації
та його значення для модернізації української освіти 318

Строченко Л. В.

Формування навичок наукової комунікації англійською
мовою у майбутніх дослідників 321

Тодошак О. В.

Мотиваційна дилема адміністративного партнерства
та шляхи її інституційного закріплення 324

Томчаковська Ю. О.

Академічна англійська мова як інструмент залучення
студентів до дослідницьких практик 327

Туляков В. О.

Кримінологічне мислення як творче руйнування 330

Ульянова Г. О.

Вплив ШІ на традиційне уявлення про порушення академічної
добросовісності та плагіат 334